

Ekonomistyrningsverkets föreskrifter och allmänna råd till förordningen (2002:831) om myndigheters rätt till kompensation för ingående mervärdesskatt

beslutade den 19 december 2002.

Dessa bestämmelser träder i kraft den 1 januari 2003.

Ekonomistyrningsverket föreskriver följande med stöd av 12 §
förordningen (2002:831) om myndigheters rätt till kompensation för
ingående mervärdesskatt.

1 §

FÖRESKRIFTER

I samband med att en myndighet skall inordnas i den statliga redovisningsorganisationen skall myndigheten sända underlag till Ekonomistyrningsverket (ESV) som grund för ESV:s beslut enligt 2 och 3 §§. ESV:s beslut enligt 2 och 3 §§ gäller tills vidare.

Uppgifter i underlaget

Underlaget skall bestå av en beskrivning av myndighetens planerade verksamhet, konkurrenssituation och en redogörelse för hur myndigheten kommer att finansieras, varvid bidrag enligt 5 § skall specificeras. Specifikationen skall innehålla en uppskattning av i vilken omfattning myndigheten beräknar att ta emot bidrag från icke-statliga givare per år under den kommande treårsperioden.

Om en myndighets verksamhet kommer att förändras, t.ex. genom ombildning, sammanslagning, utbrytning eller dylikt, skall ESV ompröva beslut enligt 2 och 3 §§. Dessa myndigheter skall utöver de uppgifter som anges ovan bifoga en redogörelse för hur myndigheten tidigare har finansierats.

ALLMÄNNA RÅD

Vilka myndigheter som har rätt till kompensation för ingående mervärdesskatt och vilka myndigheter som omfattas av bestämmelserna i 5 § framgår av det myndighetsregister som ESV löpande upprättar över myndigheter inom den statliga redovisningsorganisationen.

2 §

ALLMÄNNA RÅD

Regler om avdragsrätt och rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt finns i 8 kap. och 10 kap. mervärdesskattelagen. Vilka varor och tjänster som är undantagna från skatteplikt framgår av 3 kap. och 9 c kap. mervärdesskattelagen.

3 §

ALLMÄNNA RÅD

När prövning skall ske mot beloppsgränsen i 3 § ligger normalt det genomsnittliga beloppet per år under en treårsperiod till grund för ESV:s prövning.

4 §

FÖRESKRIFTER

En myndighet som omfattas av förordningen har rätt till kompensation för belopp motsvarande ingående mervärdesskatt hänförlig till hela den verksamhet som myndigheten bedriver, oavsett hur verksamheten är finansierad eller redovisas. Detta gäller under förutsättning att regeringen inte har beslutat annat.

Kompensationsrätt föreligger endast för belopp motsvarande ingående mervärdesskatt som har debiterats eller vid omvänd skatteskyldighet beräknats enligt den svenska mervärdesskattelagen.

ALLMÄNNA RÅD

Riksskatteverket ger ut ”Momsbroschyren” och andra handledningar som ger information om avdragsrätten för ingående mervärdesskatt enligt mervärdesskattereglerna.

Statliga myndigheter som inte är affärsverk räknas i mervärdesskatt hänseende som ett enda skattesubjekt. Mervärdesskatt skall därför inte faktureras andra statliga myndigheter. Därmed kan ingen kompensationsrätt bli aktuell vid inköp från en annan myndighet.

Om flera myndigheter som omfattas av denna förordning går ihop och gör gemensamma inköp, så kallade samköp, är det den myndighet som betalar skatten till leverantören (eller motsvarande) som har rätt till kompensation för belopp motsvarande ingående mervärdesskatt.

5 §

FÖRESKRIFTER

Myndigheten skall redovisa det åttaprocentiga beloppet enligt 5 § och ingående mervärdesskatt enligt 7 § på den blankett för rekvisition för ingående mervärdesskatt som Riksskatteverket tillhandahåller.

Bidrag

Med bidrag enligt 3, 5 och 6 §§ avses medel utan krav på motprestation. Det innebär att den som lämnar bidraget inte har ställt krav på att som utbyte för lämnade medel erhålla varor eller tjänster eller på att åtnjuta särskild förmånsställning.

Med bidrag avses både sådana tillgångar som utgörs av pengar och andra tillgångar som en myndighet tar emot.

Tidpunkt för mottagande

Om ett bidrag utgörs av likvida medel skall åtta procent beräknas på det belopp som har mottagits. Medlen anses mottagna när de betalats till myndigheten.

Om ett bidrag istället utgörs av andra tillgångar än likvida medel skall det åttaprocentiga beloppet beräknas vid försäljning av tillgången. Medlen skall i detta fall anses mottagna när försäljningsersättningen erhålls. Försäljningsersättningen beräknas genom att försäljningssumman minskas med eventuella försäljningskostnader.

Förmedling av bidrag

Bestämmelsen i 5 § gäller inte en myndighet som endast har till uppgift att förmedla bidrag från en icke-statlig givare.

Om en myndighet förmedlar bidrag från en icke-statlig givare till en annan myndighet som omfattas av denna förordning skall förmedlande myndighet upplysa mottagande myndighet om att förmedlade medel är sådana bidrag som avses i 5 §. Mottagande myndighet skall, om den omfattas av bestämmelsen, betala in åtta procent av det mottagna beloppet.

En myndighet som tar emot bidrag från en statlig eller mellanstatlig givare, men där bidraget förmedlats via en annan juridisk person, skall kunna styrka att en annan statlig myndighet eller en mellanstatlig organisation har beslutat att bidrag skall betalas ut med visst belopp till den mottagande myndigheten.

ALLMÄNNA RÅD

Med förmedling av bidrag avses att den som förmedlar bidraget inte tar emot bidraget för att använda det i verksamhet som förmedlaren själv bedriver, utan att bidraget genom ett administrativt förfarande förs över för att användas av någon annan.

Exempel på mellanstatliga organisationer som Sverige är ansluten till är Europeiska Unionen, Förenta nationerna och Nordiska ministerrådet.

6 §

ALLMÄNNA RÅD

Underrättelseskyldigheten innebär att en myndighet som inte omfattas av 5 § så snart som möjligt skall underrätta ESV i det fall myndigheten bedömer att storleken på sådana bidrag som avses i 5 § och som myndigheten mottar kommer att överstiga i genomsnitt 5 miljoner kronor per år under en treårsperiod.

En myndighet som omfattas av 5 § bör underrätta ESV i det fall myndigheten kan styrka att den

1. inte kommer att ta emot bidrag som överstiger i genomsnitt 5 miljoner kronor per år under den kommande treårsperioden, eller
2. har tagit emot bidrag som understiger i genomsnitt 5 miljoner kronor per år under den senaste treårsperioden.

7 §

FÖRESKRIFTER

En myndighet får rekvirera ett belopp motsvarande ingående mervärdesskatt den månad då det ackumulerade bokförda beloppet uppgår till minst 5 000 kronor. Rekvisition av belopp motsvarande ingående mervärdesskatt skall dock göras minst en gång per år.

8 §

ALLMÄNNA RÅD

Vid rekvisition av belopp motsvarande ingående mervärdesskatt används den blankett som tillhandahålls av Riksskatteverket.

Om myndigheten så begär fördelar Riksskatteverket utbetalningen på dels ett postgirokonto anslutet till räntekonto, dels ett postgirokonto som inte är anslutet till räntekonto. Myndigheten skall i så fall ange på sin rekvisition hur beloppet skall fördelas mellan kontona.

Anvisningar för hur blanketten skall fyllas i och andra anvisningar som rör betalning av belopp motsvarande ingående mervärdesskatt utfärdas av Riksskatteverket.

10 §

ALLMÄNNA RÅD

Anvisningar för hur det åttaprocentiga beloppet skall redovisas på rekvisitionsblanketten och andra anvisningar som rör inbetalning av beloppet utfärdas av Riksskatteverket.

11 §

FÖRESKRIFTER

Vid återbetalning av ett för högt rekvirerat belopp enligt 4 § beräknas räntan från den dag då myndigheten fick beloppet utbetalt till räntekontot till och med den dag då återbetalningen görs. Vid för sen inbetalning eller inbetalning med ett för lågt belopp enligt 5 § beräknas räntan från den dag då myndigheten enligt 5 § borde ha gjort inbetalningen till och med den dag då inbetalning görs. Ränteberäkningen grundas i båda fallen på den ränta som motsvarar genomsnittsräntan på räntekontot under perioden.

En myndighet behöver endast beakta sådan ränta som vid återbetalningstillfället respektive inbetalningstillfället överstiger 100 kronor.

ALLMÄNNA RÅD

Vid återbetalning av ett för högt rekvirerat belopp enligt 4 § minskar myndigheten månadens rekvisition av belopp motsvarande ingående mervärdesskatt i rekvisitionsblanketten med återbetalningsbeloppet inklusive eventuell ränta. Nettobeloppet betalar Riksskatteverket ut till myndighetens postgirokonto.

Vid en för sen inbetalning eller inbetalning med ett för lågt belopp enligt 5 § inkluderar myndigheten eventuell ränta i det åttaprocentiga beloppet som skall inbetalas till Riksskatteverket i rekvisitionsblanketten. Om månadens rekvisition av belopp motsvarande ingående mervärdesskatt överstiger detta belopp betalar Riksskatteverket ut mellanskillnaden till myndighetens postgirokonto.

BO JONSSON